

Megtartotta márciusi ülését az érdi önkormányzat közgyűlése

Határozatok, rendeletek, beszámolók

A meghívóban felsoroltak közül három napirendi pontot a március 28-ára tervezett rendkívüli ülésre halasztott T. Mészáros András polgármester, így a zárt ülésen tárgyaltakkal együtt összesen 23 napirendi pontban foglaltak állást a képviselők a március 22-i tanácskozásukon.

A lejárt határozatok végrehajtásáról szóló szokásos polgármesteri jelentést követően a városi plénum elfogadta az Érden megvalósult panelrekonstrukciók tapasztalatairól szóló tájékoztatót, majd módosította a szennyvízelvezető hálózatba történő utólagos bekötés szabályairól szóló korábbi rendeletét. Erre azért volt szükség, mert a 2010-ben megállapított 250 ezer forint csatlakozási díj mára 385 ezer forint lett – a módosított rendelet értelmében tehát ennyit kell fizetni az utólagos bekötésért. Kivételt képeznek azon ingatlantulajdonosok, akik nyilatkoznak az egy összegben történő befizetésről, a tervezetben foglaltak szerint részükre 330 ezer forintot kell megállapítani. A polgármester hozzáfűzte: mivel a lakosság több mint 70 százaléka csatlakozott a társulathoz, a törvény előírja, hogy a többiek kötelezhetők az érdekeltségi hozzájárulás megfizetésére.

A frissen kinevezett könyvtárigazgató megköszöni a bizalmat a városi plénumnak

A képviselők elfogadták a város önkormányzata vagyonáról és a vagyontárgyak feletti tulajdonosi jogok gyakorlásáról szóló rendeletalkotási javaslatot is. A tavaly decemberben elfogadott nemzeti vagyonról szóló törvény célja, hogy rendelkezéseivel – az állami tulajdon mellett – az önkormányzati vagyont is megkülönböztetett védelemben részesítse, s a vagyonnal történő felelős gazdálkodás szigorú követelményeit felállítva hosszú távra biztosítsa a közfeladatok ellátásának tárgyi feltételeit. Miután a közgyűlés elfogadta az önkormányzati beruházások előkészítéséről, jóváhagyásáról és megvalósítási rendjéről, valamint a szervezeti és működési szabályzatáról szóló korábbi önkormányzati rendelet módosítását, egyetértett azzal, hogy az önkormányzat közbeszerzési eljárást írjon ki a települési folyékonyhulladék-kezelési közszolgáltatás ellátására. T. Mészáros András arról tájékoztatta a képviselőket, hogy a korábbi elképzelés – miszerint arra a pár évre, amíg lejár a jelenlegi szerződés, és elkészül a csatornahálózat, az ÉKFI is elláthatná ezt a feladatot – nem vált be, mert Kluták József László elkészített egy előzetes számítást a szükséges felszerelések, járművek költségeiről, ami meghaladta az 50 millió forintot. Hároméves működésre azonban nem érdeemes a városnak ennyit beruházni, ezért a polgármester azt

javasolta, mégis írják ki a közbeszerzési eljárást a folyékonyhulladék-kezelési közszolgáltatás ellátására, amit a közgyűlés egyhangúlag elfogadott.

A testület arról is döntött, hogy a Felsővölgyi utcai ingatlanok csatornázása ügyében az érdi önkormányzat megállapodást köt Törökbálint város önkormányzatával, így ebben az utcában is, amelynek egyik oldala Érdhez tartozik, megépülhet a csatorna.

Mielőtt az idei lomtalanítás ütemtervét elfogadták volna a képviselők, Pató Simon, az Érd-Kom Kft. ügyvezető igazgatója tájékoztatta a plénumot az idei lomtalanítás új eleméről, a házhoz menő, úgynevezett intelligens lomtalanításról, amit kísérleti jelleggel az 1. számú választókerületben vezetnek be. A házhoz menő rendszer fontos része, hogy a lakos évenként egy alkalommal a lomtalanítási koordinációs központban, a lominfó centrumban kér szá-

Ismét több mint húsz napirendi pont tárgyalása várt a képviselőkre

Zsilinszky út 143. szám alatti ingatlanon háziorvosi rendelők létesítésére megkötött szerződés módosításáról határozott a közgyűlés. Ennek köszönhetően a három éve húzódó beruházás végre megvalósulhat, és a Parkvárosban élők egészségügyi alapellátása kulturált körülmények között történik majd. A szerződésben az alapító Szirt Invest Kft. vállalta, hogy saját költségén, az önkormányzat támogatásával és együttműködésével az erre a célra létrehozott beruházó útján egy, a vonatkozó jogszabályok előírásainak mindenben megfelelő egészségházat építtet a Bajcsy-Zsilinszky út 143. szám alatt, az egészségház alapellátást szolgáló részeit pedig térítésmentesen, 50 évre az önkormányzat haszonélvezetébe adja. Haszonélvezeti jogát az önkormányzat az ingatlannyilvántartásba bejegyeztetheti. A szerződés három felnőtt- és két gyermek-háziorvosi rendelő létrehozását ütemezte elő. Kéri Mihály az érintett lakosság kérését tolmácsolta, nevezetesen, hogy a parkolási lehetőséget hogyan szándékozik a beruházó kialakítani. A polgármester úgy látta, hogy ez a tervező dolga lesz, hiszen a terveknek mindenképpen meg kell felelni az előírásoknak. A szerződésmódosítást 12 igen, 1 nem és 2 tartózkodás mellett fogadta el a közgyűlés, majd egyetértett azzal is, hogy a Csordás utcára merőleges utcaszakasz, amelynek eddig nem volt neve, a Kanász köz elnevezést kapja. Az utcánév megállapításakor egyébként figyelemmel kell lenni a történelmi hagyományokra, a földrajzi környezetre és a nyelvhasználat követelményeire, mindezenek ez a javaslat megfelelt. A továbbiakban elfogadták az önkormányzat 2012. évi közbeszerzési tervét, és egyetértettek azzal, hogy az önkormányzat 20 millió forintot különítsen el a közfoglalkoztatási programjának megvalósításához szükséges önrész biztosítására. A városi plénum megszavazta, hogy a munka felhalmozódása és a hűsvéti ünnepek miatt a közgyűlés az április 19-ére tervezett ülés időpontjától eltérve, egy héttel később, április 26-án tartja meg soron következő, rendes ülését, majd elfogadta az Érdi Rendőrkapitányság, az Érdi Polgárőr Egyesület, a városfejlesztési, üzemeltetési és vagyongazdálkodási bizottság, valamint a sport-, ifjúsági és közrendvédelmi bizottság 2011-ben végzett munkájáról szóló beszámolót.

Az egyebekben Fülöp Sándorné a tragédiák elkerülése érdekében nyomatékosan felhívta a figyelmet arra, hogy a médiumokban tudatosítani kell

az emberekben, ha kell, újból és újból le kell írni, el kell mondaní, hogy országosan tűzgyújtási tilalom van! Dr. Veres Judit ismét a Gépész utca kőporos, légzéskárosító útfelületére hívta fel a figyelmet, a lakosok panasza nyomán. Antunovits Antal pedig egyrészt hiányolta az ellenzéki képviselőket a sikeres beruházást követően a vadonatúj Harkály óvoda átadásáról, másrészt a képviselő azt is kérte, hogy a sajtóban kapjon jóval nagyobb hírverést a hulladékudvar, hogy a lakosság értesüljön róla: ott bármilyen hulladékot átvesznek ingyen, feltéve, ha a lakos felmutatja, hogy befizette a szemétdíjat! Ha az emberek megszokják, hogy a hulladékudvarban legálisan és ingyen letehetik a szemetet, akkor talán csökken az illegális személtlerakók száma.

Tehát ne feledjék, a hulladékudvarban legálisan és ingyen befogadják a szemetet, és figyeljenek arra is, hogy a tűzgyújtási tilalom – mint az Érdi Újságban is rendre közzétesszük – még mindig érvényben van az egész országban, így Érden is.

Bálint Edit

Ezzel a „Végre!” nagy lélegzetű sóhajtással szoktam nyugtázni, ha a rádió vagy a tévé hallgatása, nézése közben valaki helyesen, megfelelő szóval és nyelvünk szabályai szerint fejezi ki magát. E hosszú mondat után sietek három szóval megmagyarázni, miről is van szó. Romlik a nyelvünk. Helyenként a rosszul értelmezett szóhasználat miatt értelmetlenné válik mondanivalónk. Mintha elfelejtettük volna az általános iskolában megtanult nyelvi szabályokat. Vagy talán meg sem tanultuk? Talán oda sem figyeltünk? Igazolni látszik ezt az a régi mondásunk, amely szerint: „Amit Jancsi nem tanult meg, azt János sem tudhatja.”

Egyetemi éveimből ide köszön egy jellemző eset. Köztisztelőben és szeretetben álló professzorunk, Horváth János nem szerezte, ha az órájáról elkésnek. Igyekeztünk is idejében a padba ülni. Egy hallgatótársunk elkésve érkezett. Professzorunk, aki éppen Berzsenyi Dániel költészetéről beszélt, abbahagyva előadását, az ajtóban álló, lihegő fiatalember felé fordult. Ő a döb-bent csendben hebegve kezdte: – Professzor úr, tessék elhinni, én időben indultam, de... A fiú, professzorunk határozott közbeszólása miatt sóbálvánnyá lett. A mi tanárunk ugyanis emiatt az „időben elindultam” kifejezése miatt visszaküldte az elembé, hogy jól tanulja meg: ez a szó nem illik ide, mivel a fizika törvényei szerint „minden térben és időben történik”. A mi nyelvünknek erre van egy helyes, értelmes szava, amely így hangzik: „idejé-

A szerkesztő jegyzete

Különféle kapcsolatok

Az egyebek mellett magvas megállapításról is ismert koléga, M. Ferenc egyik ismert mondása szerint a harmonikus, jó kapcsolat alapja a pontos elszámolás. A megállapítás mögött sokkal több van, mint amennyit első látásra gondolnánk. Nemcsak annyit jelent, hogy ha mondjuk ismerősi körben eladunk vagy vásárolunk valamit, akkor, legalább akkor pontosan kell teljesítenünk – már csak a barátság fenntartása érdekében is – fizetési kötelezettségünket, hanem azt is, hogy pontosan ismernünk kell a hozzánk közelállók hátterét, különféle ügyeit, hiszen csak így bízhatunk meg bennük maradéktalanul.

Sajnos, elkerülhetetlenül létrejön azonban számos olyan kapcsolat, amikor erre a teljes körű tájékozódásra nem ügyelünk, vagy nincs is lehetőségünk alapos ismeretek begyűjtésére. És most sem a lehető legegyszerűbb változatokra kell gondolnunk, a barát vagy a társ megvásárlására – rengeteg más lehetőség is van, amikor „melényülhatunk”. Amikor valakiről, egy hivatalról, esetleg egy cégről jóhiszeműen azt gondoljuk, hogy teljesíti, amit ígért, hiszen „papírunk is van róla”, aztán kiderül, hogy tisztességes teljesítésről szó sincs. A másik fél nem épít, nem javít, nem szerel, nem fizet. Lehet persze panaszt tenni, ez is egy lehetőség; levelet írni fogyasztóvédelmi szervezetnek, hatóságához fordulni, vagy akár ügyvédet megbízni jogos járandóságunk megszerzése érdekében, de hát ez mind idő, mind veszteség, ezért mindenképp mérlegelnünk kell.

Természetesen megtehetjük, hogy kivárjuk, amíg magától megjavul a világ, sorra lelepleződnek a csalók, a megtévesz-

tők, elvesztjük lehetőségeiket, hogy másokat rászedjenek. Ezt is megtehetjük – csak közben elmúlik az életünk. Van azonban más lehetőség is, amely ha azonnali eredményt nem is ígér, kedvező irányú változások siettetésére alkalmasnak tűnik. Polgári berendezkedést már régebben művelő országokban nagy hagyománya van annak a magatartásnak, amely nem engedi elsikkadni ezeket a gazemlékeket. Kidalgozott mechanizmus létezik arra, hogy a mások pénzéből vígan élő vállalkozó, az ügyfeleket kizsigerelő pénzintézet, a „körbetartozást” színlelő cég neve és tevékenysége napvilágra kerüljön. Hogy ne csak a lehetséges további, rászedhető ügyfelek, hanem a közélet, a gazdasági közélet tisztán tartására hivatott hatóságok előtt se maradjanak rejtve ezek az ügyek és szereplőik. Ha lassan is, de idehaza is érezhető ilyen irányú elmozdulás. Az újságok híradásaiból is láthatjuk: egyre több a szélhámosságokat követő felszámolás, az olykor büntetőüggyé váló becsapás, a jogtalan előnyszerzés napvilágra kerülése.

Természetesen a magánéletbeli kapcsolatokban sem könnyű a „pontos elszámolás”. Olykor hosszú évek is eltelnek, mire kiderül valamelyik félről, hogy megtévesztette a másikat, hogy rejtegette valós énjét, hogy érzelmek helyett érdekek vezérelték – ráadásul ezen a területen többnyire nincs is használható külső segítség. A társadalmi kapcsolatok rendszere azonban igényli a „rásegítést”, a környezet aktív, közéletisztító közreműködését. Valamennyiünk érdekében.

Bíró András

Vége!

ben”. Csak ezek után szólította fel, hogy foglaljon helyet, majd felváltotta előadását.

Az általános iskolában sokan nem tanulták meg a vonatkozó névmások – aki, amely, ami – pontos használatát sem. Íme, a második megnyilvánulásom, ha helytelenséget hallok: „Jesszusom!” – szokott elhangzani a szánakozó sóhajtás kíséretében. Ma reggel például – március 21-én – egy nyilatkozó államtitkár (!!!) szájából ezt hallom: „azok az eladósodott személyek, amelyek...” Ejnye, ejnye, ön hol járt iskolába? És ha járt, miért nem vésődött az agyába, hogy a személyeket az „aki” vonatkozó névmás illeti meg? Az „amely, ami” pedig tárgyra, dologra vonatkozik mifelénk!

Ritkán használom a „Végre!” kifejezést is. Képzelnék, az egyik nyilatkozó a Kossuth adón így kezdte: „Amikor évekkal ezelőtt átvettem egyetemi diplomámat...” Ennél a diploma szónál már kiáltanom is kellett. Miért? Önöknek még nem tűnt fel, hogy a riport-alanyok számára nem létezik diploma, okmány, idézés, meghatalmazás, házasságlevél, nyugta, keresztlevél, meghívó, gyászjelentés és a többi? Helyettük csak egyetlen szürke szót használnak: papír. Átvettem a papírt, ideadták a papírt, küldtem egy papírt. Ez utóbbit a levél helyett használják. Igaz, a már gyakori, hogy beszédünkben elfogynak a „nak, -nek” ragok. A levelet ma nem

a polgármesternek, a nagymának, az ismerősnek írják és küldik, hanem – felé! Randevúra sem este hétre megyünk, hanem „hét óra magasságában”.

Gyászjelentéseink sem fedik mindig, mindenkor a valóságot. Ezek a kinyomtatott, fekete keretes gyászjelentések ridegek és sablonosak. Vannak temetkezési vállalatok, amelyek takarékoságból előre kinyomtatott sablon „gyászjelentéseket” használva, általában kézzel frott betűkkel töltik ki a kipontozott rubrikákat. Jól tudom, a gyászjelentések szövegezése koronként változik. A Vörösmarty Mihály haláláról 1855-ben kiadott gyászjelentésben még úgy fogalmaztak, hogy a megholt teteme ekkor, meg akkor „eltakarítottak”. Aztán később az elhunyt személy „hült” és „holt tetemének” örök nyugalomra helyezéséről szólt az értesítés. Gyakori volt gyászjelentésekben a „kísérik utolsó útjára” fogalmazás. Gárdonyi Géza egri várbeli sírján ez áll: „Csak a teste!” Napjainkban a személyt temetik, mintha élne. Még újságok címbetűiben is hivalkodó híradásnak tűnik. „Ma délután temetik el X. Y.-t.”

Vidékről érkezett gyászjelentést szorongva bontottam föl a minap, noha tudtam, régóta szenved, és a 95. évét is betöltötte. A gyászjelentés méltó volt hozzá és családijához. Nem szöveglített így fogalmazni: „Apánk, nagy- és dédapánk kihült porhüvelyét 2012. február 17-én helyezzük örök nyugalomra.” A fogalmazás így pontos és méltányos.

Bíró András